

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

IX. Qualia quoad Matrimonium contra nos comminiscantur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

Ecc. 3. Heshusiana prætereo: Itemq; c. 6. Kemnitiana.

CALVINIANA istis nihil verecundiora sūt.
1. Calvini Inst. 3. c. p. 4. §. 1. In externis exercitius mordicus infixi, ut nibil ex immensis voluminibus colligas, quam Penitentiam esse austerioram carni demandas, & castigantis vicebus: de interiori mentis renovatione mirum silentium.

At ibidem intra idem: *De contritione & attritione multis apud eos sermo: quæ interiora sunt.*

2. Idem infra: Leui ceremoniarum aspersione totam cordis amaritudinem sanant.

At quomodo igitur Pœnitentia est austoritas?

3. Ibid. *Impie definiunt, non nisi de venialibus peccatis quoridam agi pœnitentiam.*

At qui? Nemo Catholicus.

4. Idem §. 16. *Lex illa, de peccatorum enumeratione, simpliciter est impossibilis.*

At moralem duntaxat diligentiam requirimus de ijs quorum recordamur; Quin ipse item vult singulatum peccata confitenda esse.

5. Ibidem mentitur nos docere, Veniam peccatorum meritis acquiri satisfactionum.

At docemus, Neminem posse Deo satisfacere, nisi reconciliatum. Mentiatur q; ibidem, nos satisfactionem referre ad pœnam expiandam, non ad culpæ remissionem.

6. Inst. 4. cap. 19. §. 16. *Caci in Sole fuerunt, qui remplanam cuius obvium non perspexerunt, sc. quod speciosius in Absolutione Sacerdotis, quam in Actione pœnitentis potuissemus constituisse Sacramentum.*

At Omnes, præter Okam, in Absolutione eam constituunt.

7. Idem in Antid. Parisiarr. 3. Catholici aiunt, quod Materia Confessionis sit de iure diuino forma de iure positivo, ab Innocentio introducta.

At contrariū assertimus omnes de forma: Innocentius eam explicauit,

8. BEZA in Conf. sua c. 7. art. 11. Nos vocat carnis animarum, non medicos; qui Contut. Confes. & Satisfactionem exigamus, sicut eadem perfectè præstemus; quod est ad desperationem adigere. Et in iis ponit remissionem cum insigni iniuria Christi. Ideo blasphematum esse doctrinam papisticam, quæ adimat satisfactionem peccatis Christo; & adsorbat eam pœnitenti.

At quæ crudelitas exigeret dolorem de peccatis, aut desiderium doloris? Id que quantum licet ac libet, cooperando gratiæ Dei. Quæ iniuria Christo, si eius merita nobis per Sacramentum applicentur. Ea vero gloria est Christo. Christi est satisfactione; nostra est cooperatio. Vide Lutherο-calvin. parte 3. question. 89.

Multa prætereo, quæ Calvinus, & in primis Kemnitius proferunt mendaciter ex vel Historia Ecclesiastica, vel ex S. Patribus.

Magno uterque auctario mendaciorum exaugent Centurias spermatolegas Magdeburgensium: ut Iliades Illyrici cumularint.

QUÆSTIO IX.

Quæ circa Extr. Vnctionem spermologizentur?

1. VTHERVUS: Epistolam S. Iacobi non esse Canonnicam.

2. Vnctionem eam fuisse medicinam naturalem, aut miraculosam.

3. KENNIT. Vnctionem institutum Sacramentum esse ab Felice: Calvinus, ab Innocentio I.

At Fingunt; nil docent. Et iussam dari à Iacobo fatentur; & tamen dannam esse negant.

4. LUTHERUS: Promissio huius ceremonia est corporalis sanitatis.

p. KEM-

5. Kemnit. Vnde ea repetita est inde à Valentinia
nis hereticis; partim ab Erthnicis. Orta est ab Sanctis
o loco benedicto sanations miraculosas operantibus.
Vnde ex Vsu venit in legem.

At hæc refutata vide in *Lutherocal.*

p. 3. q. 104.

6. Lutherus: Scio solum Dionysum Ordinem in
Sacramentis referre: ceterorum neminem. Recens
est inuenio VII. Sacmentorum. &c.

At contra demonstro in *Lutherocal.*

p. 3. q. 105.

Ibidem contemnit tantum Sanctum,
dicens, sibi facile esse meliorem scribre
hi erarchiam.

7. Kemnitius negat Vnctionis in Ordinatione nul-
lum extare exemplum in hist. ecclesiastica. Patres eius
nusquam meminisse: Græcam Ecclesiam de ea nil
sciuisse usque ad annum 1200. Ritumque esse Iudaic-
um.

At contraria liquent in meo *Lutherocal.*

QVÆSTIO X.

Qualia circa Matrimonium contra nos com-
miniscantur?

1. VTH. Calu. Mel. Beza. &c. Quod ex Eph. 5. pro-
prie dictum *Sacramentum alterius Matrimoniū*
affingunt nobis necessitatem multiplicandi Sa-
cramenta; quia vox *Sacramentum frequens est in S.*
Scriptura.

At non ibi alterius *Sacramentum*, à
Christo institutum, vbiunque vox ea
nabetur; sed vbi Signo externo annexa
est infallibilis promissio gratiæ.

2. Idem. Ante Augustini & Gregorii tempo-

ra à nemine dictum *Sacramentum esse Matti-*
Beza: Neque ab Aug. & Hier. sic appellari.

3. Lutherus. Nullam id gratiam dare: nec
gnum esse gratiæ.

4. Calinus: Appellari Marr. à papistis poli-
tionem. &c. Arceri Sacerdotes ab eo, vt mul-

5. Coitum centeri partem Sacramenti.

6. Negant in coitu vñquam Sp. S. adesse.

At mendacia hæc refutata vide in
Lutherocal. p. 3. q. 108.

7. Kemnitius: Nondum constat inter Papistag-
nitus materia, forma, minister matrimonii. Groppi-
ait formam esse, Mat. 19. *Quod Deus coniunxit, lo-
nan separat.*

At de materia dissentimus, vt vna
stinctio nos concordet: de forma &
nistro liquet consentius. Gropperus di-
cit ex ijs verbis hanc colligi formam
*Ego te accipio in meum, meam: non, ipsa
se formam.*

8. Calu. Kemn. &c. Christus prohibet dimis-
nem uxoris, in causa fornicationis, ob periculum y-
nis: At Pontificij de hoc non sunt solliciti.

At sunt maximè: ideo agerrimè la-
dices consentiunt petentibus ad sepa-
rationem Cohabitationis.

9. Beza. de repudij. Martinum V. ait rela-
te cuidam matrim. cum germana sorore.

At cum alterius sorore, quam viola-
rat, sibi nullo gradu prohib. iungit
misit teste S. Antonino p. 3. tit. 1. §. 1. ob
occulti casus scandalum caendum
Plurima, vt soleo, prætereo.

Mentiendi sine fine

F I N I S.

In Antipistæ Mysteriomachia.

ANTI-

